

2. אוונטי (ארצות-הברית)

1. הזלילה הגדולה (צרפת)

הטוב תעלי"ד * הסרט הטוב

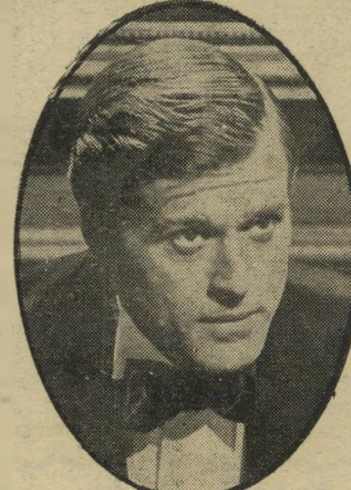
היסודות שהקהל הישראלי השתוקק כליכך למצוא בסרטים. מתח, בדיחות, הפתעות, כוכבים זוהרים שנעים להזדהות איתם, הכל בתוך עולם סינטי, פרידימיונס של תסריטאי תפאורן ובמאי מבריקים. שי הציגו את שיקאגו של שנות ה-30 כי פארק-שעשועים אחד גדול, מלווה בקצב ה"ראג" של מלחין שחי בעצם 30 שנה לפניכן.

מיקצועיות אמריקאית

ל צידו של העוקץ היו כמה להיטים אחרים, גדולים פחות, אבל כמוהו מעוררי הדים בינלאומיים. הכוונה היא לאותם סרטי טיפ הנעשים בראש-וראשונה משום שהם עסק טוב, הבנויים כך שיגיעו למיספר ה"צופים הרב ביותר, ולעזאזל האמנות וה"ביקורת. למשל: חיה ותן למות, האחרון בסידרת ההרפתקאות ג'יימס בונד, עם פנים חדשות כמרגל-הוד-מלכותה — רוג'ר מור — ועם בדיחות גדולות-מימדים, שתפסו כל חלקת-מתח טובה. למשל: פרפר, המבוסס

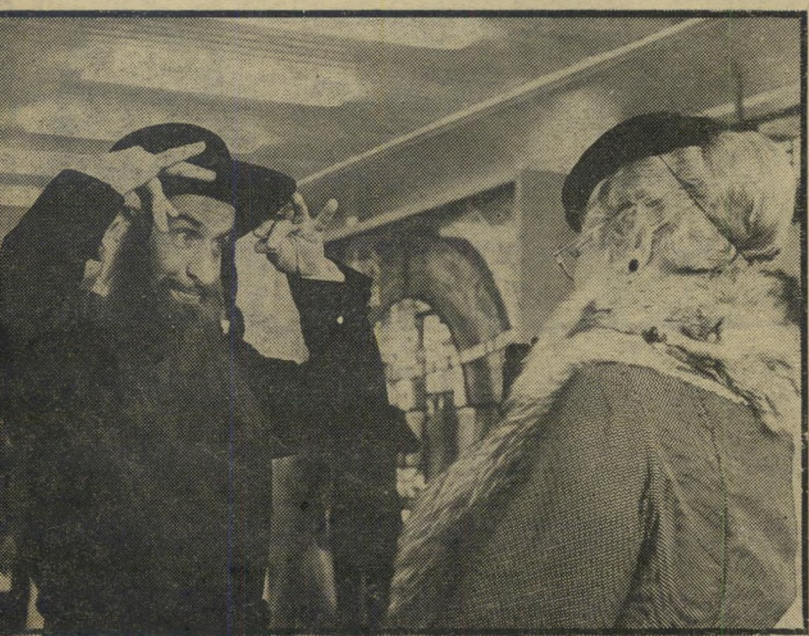
שחקנית השנה
גולדי האון
"שוגרלנד אקספרס"

שחקן השנה:
רוברט רדפורד
"העוקץ", "גרמיה ג'ונסון", "כך היינו"

נת תשל"ד היתה שנה רעה מאוד, למדינה כולה, ומשום כך גם לחובבי הקולנוע שבתוכה. אלא שכאשר נמצא כבר מישהו, כעבור זמן, שהיה מוכן לשוב ולראות סרט כלשהו, הרי מה שהוצע לו היו סרטי קאראטה, מין וסופרמנים כזי שיים. בעלי בתי-הקולנוע סברו, באותה תקופה, שהצופה הישראלי הממוצע, המתוח והמ"דופרס מן המציאות סביבו, אינו מסוגל לעכל דבר יותר מסוכך מזה. הסטייה היחידה מן הדיאטה התמורה הזו היו המצחיקונים למיניהם שהשתדלו, בי צורות שונות ומשונות, להחליק קצת את המתח. קומדיות רומנטיות כמו אהבת החיים, סאטירות על ריגול (הבלונדיני עם הנעל השחורה), קומדיות-מין (איזה חין עזרת), פארודיה על מערבונים (קוראים לי אף אחד), ואפילו מצחיקון-בכייני (פיט וטילי), כל אלה שברו השנה שיא-יקופה, סירבו לרדת מבדי הקולנוע משך חודשים ארוכים, כיס, לא נתנו צ'אנס גם לסרטים אחרים. על כולם, כמוכן, משקיף מלמעלה, בי ביטחון של שובר-קופות מיקצועי, ה"עוקץ" הכלי-יכול, ששילב בתוכו את כל

הסרט הרע תעלי"ד * הסרט

2. רבי יעקב (צרפת)

1. האופק האבוד (ארצות-הברית)